

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 czerwca 2020 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że J. S. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie: od dnia 22 maja 2017 roku do dnia 26 maja 2017 roku jako zleceniobiorca u płatnika składek FILHARMONIA (...) im. A. (...) z siedzibą w Ł. oraz, że z wymienionego tytułu miesięczna podstawa wymiaru składek wynosi:

1. na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne, rentowe, wypadkowe i na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc:

<i>Miesiąc/ rok</i>	<i>Kod ubezpieczenia</i>	<i>Podstawa wymiaru składek</i>	<i>Składka na ubezpieczenie zdrowotne</i>			
<i>na ubezpieczenia</i>	<i>na ubezpieczenie</i>					
<i>Emerytalne i rentowe</i>	<i>Chorobowe</i>	<i>Wypadkowe</i>	<i>Zdrowotne</i>			
06-2017	(...)	600,00 zł	0,00 zł	600,00 zł	532,44 zł	47,92 zł

Decyzją z dnia 29 czerwca 2020 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. P. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie: od dnia 7 stycznia 2017 roku do dnia 7 stycznia 2017 roku jako zleceniobiorca u płatnika składek FILHARMONIA (...) im. A. (...) z siedzibą w Ł. oraz, że z wymienionego tytułu miesięczna podstawa wymiaru składek wynosi:

1. na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne, rentowe, wypadkowe i na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc:

<i>Miesiąc/ rok</i>	<i>Kod ubezpieczenia</i>	<i>Podstawa wymiaru składek</i>	<i>Składka na ubezpieczenie zdrowotne</i>			
<i>na ubezpieczenia</i>	<i>na ubezpieczenie</i>					
<i>Emerytalne i rentowe</i>	<i>Chorobowe</i>	<i>Wypadkowe</i>	<i>Zdrowotne</i>			

01-2017	(...)	600,00 zł	0,00 zł	600,00 zł	532,44 zł	47,92 zł
---------	-------	-----------	---------	-----------	-----------	----------

W uzasadnieniu wskazanych decyzji wskazano, że w spornych umowach, ich przedmiot określony został w sposób czynnościowy, a zatem przedmiotem umów była czynność, a nie konkretny określony z góry zindywidualizowany rezultat. Filharmonia (...) nie zleciła wykonawcom wykonania konkretnego dzieła, a wyłącznie wykonanie czynności, które sprowadzały się do starannego wykonania zespołu czynności niezbędnych do wykonania zadania określonego w umowie. Wykonawcy realizując postanowienia zawartych z Filharmonią (...) umów o dzieło nie byli twórcami, ale odtwórcami. Rezultatem pracy nie był nowy, funkcjonujący w obrocie byt. Bytem takim jest określony utwór (muzyczny, literacki) skomponowany czy napisany przez jego faktycznego twórcę, czy też przez innych wykonawców nie tworzą nowych bytów, chyba że inny wykonawca na przykład poprzez odmienną interpretację, nada takiemu utworowi takiej cechy, że dany utwór funkcjonować będzie w obrocie jako zupełnie nowy twór niematerialny. W przedmiotowych umowach nie określono natomiast żadnych cech indywidualnych utworu, czy też zamówionego dzieła.

(decyzja – k. 7-10 załączonych do sprawy akt organu rentowego – teczka J. S., decyzja – k. 6-9 załączonych do sprawy akt organu rentowego – teczka M. P.)

Odwołania od w/w decyzji wniosła Filharmonia (...) im. A. R. w Ł. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika zaskarżając je w całości.

Zaskarżonym decyzjom zarzucono naruszenie prawa materialnego tj.:

1. niezastosowanie art. 627 Kodeksu cywilnego w sytuacji gdy umowy, zawierane przez Płatnika były umowami o dzieło w rozumieniu Kodeksu cywilnego;
2. art. 734 w związku z art. 750 Kodeksu cywilnego poprzez jego zastosowanie w sytuacji, kiedy essentialiae negotii umów, zawieranych przez Płatnika nie miały cech umów o świadczenie usług i nie powinny mieć do nich zastosowania przepisy, stosowane w przypadku umów zlecenia;
3. art. 1 ust. 1 oraz art. 9 i 10 Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych poprzez nieprawidłowe zastosowanie pierwszego z tych przepisów oraz pominięcie drugiego i trzeciego, przez co naruszona została także zasada wykładni prawa non per est;
4. art. 85 Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych poprzez jego niezastosowanie w wyniku błędnego przyjęcia, że wykonanie umowy przez stronę ubezpieczoną pozbawione jest twórczego charakteru;
5. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2020 r., poz. 266 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą systemową poprzez ich zastosowanie i wydanie zaskarżonej decyzji;
6. art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18 ust. 1 i ust. 3 w zw. z art. 4 pkt 9, art. 20 ust. 1, art. 36, art. 91 ust. 5 ustawy systemowej poprzez przyjęcie, że zaistniały przesłanki do ich zastosowania i ustalenia wymiaru składek;
7. art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6, art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e, art. 69 ust. 1, art. 74 ust. 1, art. 79 ust. 1, art. 85 ust. 4, art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1373 ze zm.) poprzez ich zastosowanie i uznanie, że zaistniały przesłanki do naliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne w sytuacji płatnika i ubezpieczonych.

Zarzucono również, że decyzje zostały wydane w warunkach naruszenia prawa procesowego

poprzez:

8. naruszenie art. 7-10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego poprzez odmowę Organu uwzględnienia wyjaśnień zgłoszonych do protokołu kontroli, będącego materialną podstawą zaskarżonej decyzji z nienależycie uzasadnionej przyczyny.

Na tle powyższego wniesiono o

1. uchylene zaskarżonych decyzji,
2. zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołań podniesiono, że każde z wykonań konkretnej partii M. P., J. S. jako utwór instrumentalny, inherentnie charakteryzowało się indywidualnym, twórczym podejściem, artystyczną kreacją, wyjątkową interpretacją.

W orzecznictwie podniesiono, że w ocenie, czy dane działanie zawiera konieczny składnik indywidualności należy brać pod uwagę właściwość ocenianego wytworu a także uwzględnić aksjologiczne uzasadnienie norm prawa autorskiego (zob. wyrok SA w Krakowie z 29.10.1997, sygn.. I ACa 477/97, lex nr 533708). W ocenie wnioskodawcy w swojej analizie stanu faktycznego i prawnego Organ takiej oceny nie dokonał. W szczególności w ogóle pominął kwestię prawnej kwalifikacji poszczególnych rezultatów działań uzgodnionych w artystami-wykonawcami (tj. wykonania partii w ramach koncertu oratoryjnego). Co w rozważanej sprawie oczywiste, Organ poprzestał jedynie na kwalifikacji tych działań jako „świadczenia usług” przez to niejako sam „zwolnił się” z uwzględnienia aksjologii przepisów prawa autorskiego. Odwrócił zatem kolejność analizy, konieczność zachowania której zauważył Sąd Apelacyjny w Krakowie. Fundamentalna aksjologia prawa autorskiego polega na zapewnieniu ochrony autorom utworów (także autorom dzieł o charakterze wykonawczym) w celu umożliwienia zachowania osobistych praw autorskich oraz dysponowania prawami autorskimi majątkowymi.

W doktrynie wskazuje się, że przez „działalność twórczą” należy rozumieć taką, której każdy rezultat, choćby w minimalnym stopniu (zob. wyrok SN z 31 marca 1953 r. sygn.. IIC834/52), odróżniał się od innych rezultatów tego samego typu działalności, a zatem taką, która jest zdalna do nadania owemu rezultatowi cechy nowości (zob. np. M. Poźniak-Niedzielska, Wprowadzenie. Pojęcie utworu, w: J. Barta (red.), System prawa prywatnego. Prawo autorskie, Warszawa 2007, s. 8-9). W doktrynie oraz istotnym dla sprawy orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości UE ((...)) podkreśla się, że należy w tym kontekście badać, czy wytworzone dzieła charakteryzują się oryginalnością (zob. np. orzeczenie (...) z 1.03.2012 r. w sprawie C-604/10 Football D. et dl. V. Y.! (...) Ltd, (...):EU:C:2012:115, pkt 42), tzn. ujawnieniem w wyniku ich zastosowania „własnej twórczości intelektualnej ich autora” (zob. także orzeczenie z 16.07.2009 w sprawie 5/08 (...) v. D. F., (...):EU:C:2009:465, pkt 35, 37, 38) czy „wytworzenia oryginalnego wyrazu twórczych możliwości autora” (tamże, pkt 41), a także nieoparcia działania tylko na rozwiązaniach rutynowych, zawsze stosowanych w danej sytuacji (orzeczenie z 22 grudnia 2010 r. w sprawie C-393/09 B. softwarova asociace S. softwarore ochrany v Ministerstwu kultury, (...):EU:C:2010:816).

Dzieła, które zostały wykonane przez M. P. oraz J. S., na podstawie zawartych z płatnikiem umów spełniają te wymogi, gdyż rutynowym elementem ich działania było i jest odczytanie nutowego kodu utworów (co prowadzi do mentalnej, intelektualnej reprezentacji („wyobrażenia sobie”) utworu artysty- wykonawcy. Sposób uzewnętrznienia tego co wynika z takiej reprezentacji już jest w pełni oryginalne, właściwe jedynie dla danego artysty, ukazujące jego indywidualne możliwości twórcze.

(odwołanie – k. 3-10, k. 3-10 w aktach o sygn. VIII U 1918/20 załączonych do sprawy)

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie i zasądzenie od Filharmonii (...) im. A. R. na rzecz ZUS kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podnosząc argumentację jak w zaskarżonych decyzjach.

(odpowiedź na odwołanie – k. 18-20 verte, k. 18-20 verte w aktach o sygn. VIII U 1918/20 załączonych do sprawy)

Postanowieniem z dnia 14 września 2020 roku tutejszy sąd na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygn. akt VIII U 1918/20 ze sprawą o sygn. akt VIII U 1914/20 i obie sprawy rozpoznał łącznie pod numerem sprawy o sygn. akt VIII U 1914/20.

(postanowienie – k. 23 w aktach o sygn. VIII U 1918/20 załączonych do sprawy)

Na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku tutejszy sąd postanowił pominąć wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c.

(rozprawa z dnia 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):00:06 – 01:00:34 – płyta CD – k. 161)

Na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołania, zaś pełnomocnik ZUS wniósł o ich oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa od płatnika i zainteresowanej według norm przepisanych. Jednocześnie zainteresowana J. S. przyłączyła się do stanowiska płatnika składek.

(końcowe stanowiska stron – rozprawa z dnia 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):00:16 – 00:03:41 i 01:01:13 – 01:15:31 – płyta CD – k. 161)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się Filharmonia (...) im. A. R. w Ł. jest (...). Przedmiotem jej działalności jest krzewienie kultury muzycznej przez organizowanie koncertów przy pomocy zawodowych zespołów muzycznych.

(odpis pełny z Rejestru (...) k. 12-14)

Filharmonia (...) im. A. R. w Ł., reprezentowana przez D. Naczelnego – T. B. zawarła z wykonawcą z M. Z. umowę nazwaną „umową o dzieło” z dnia 3 stycznia 2017 roku, w ramach której Wykonawca zobowiązuje się na zamówienie Zamawiającego do wykonania dzieła, polegającego na artystycznym wykonaniu utworów - programu koncertu edukacyjnego, podczas którego Wykonawca wystąpi w charakterze skrzypaczki (skrzypce renesansowe) oraz przekazania praw do artystycznego wykonania na warunkach określonych w § 5 umowy.

W umowie zastrzeżono:

- w § 2 termin wykonania dzieła ustala się na dzień 7 stycznia 2017 roku.

Miejsce koncertu: sala koncertowa Filharmonii (...)

Program koncertu: (...), „P. Pasterze”, (...), „Dzisiaj w B.”, (...).

- w § 3 wykonawca nie może powierzyć wykonania dzieła innej osobie bez zgody Zamawiającego. Wykonawca nie może w okresie kontraktu podejmować bez zgody Zamawiającego żadnych działań artystycznych.

- w § 4 wykonawcy przysługuje wynagrodzenie za wykonane dzieło w kwocie 600 złotych brutto.

(umowa – k. 2-3 załączonych do sprawy akt organu rentowego – teczka M. P.)

Filharmonia (...) im. A. R. w Ł., reprezentowana przez D. Naczelnego – T. B. zawarła z wykonawcą z J. K. umowę nazwaną „umową o dzieło” z dnia 22 maja 2017 roku, w ramach której Wykonawca zobowiązuje się na zamówienie Zamawiającego do wykonania dzieła, polegającego na wykonaniu utworów programu koncertu: Koncert symfoniczny, podczas którego Wykonawca wystąpi w charakterze muzyka doangażowanego oraz przekazania praw do artystycznego wykonania na warunkach określonych w § 5 umowy.

- specjalność: fagot.

W umowie zastrzeżono:

- w § 2 termin wykonania dzieła ustala się na dzień: 2017-05-26, piątek, godz. 19.00.

Miejsce koncertu: S. koncertowa FŁ, Ł., ul. (...).

Program koncertu:

M.M.- "Noc na Ł."

S. R.- III Koncert fortepianowy d-moll op. 30

H. B.- Symfonia Fantastyczna

- w § 3 wykonawca nie może powierzyć wykonania dzieła innej osobie bez zgody Zamawiającego. Wykonawca nie może w okresie kontraktu podejmować bez zgody Zamawiającego żadnych działań artystycznych. Strony ustalają, iż okres kontraktu obejmuje czas od pierwszej wyznaczonej przez Zamawiającego próby, do daty wykonania dzieła. Terminy prób:

22.05 2017, godz. 9.00-13.00

23.05.2017, godz. 9.00-13.00

24.05.2017, godz. 9.00-13.00

25.05.2017, godz. 9.00-13.00

26.05.2017, godz. 9.00-13.00

- w § 4 wykonawcy przysługuje wynagrodzenie za wykonane dzieło w kwocie 600 złotych brutto.

(umowa – k. 2-4 załączonych do sprawy akt organu rentowego –teczka J. S.)

Przedmiotem spornych umów jakie odwołujący się płatnik zawarł z zainteresowanymi było w przypadku M. P. wykonanie instrumentalne na koncercie edukacyjnym, w przypadku zaś J. S. wykonanie jako członek orkiestry partii fagotu na koncercie symfonicznym. Zainteresowane były jednymi z wielu wykonawców występujących na koncercie. W Filharmonii (...) osobą odpowiedzialną za cykl muzyczny jest D. J. (pracownik merytoryczny w dziale organizacji koncertów), która nakreślała pracę zainteresowanych. Miała świadomość tego co było przez nie wykonywane. Melodie pojawiające się na koncertach pochodzą z określonego wieku.

(zeznania dyrektora Filharmonii (...) T. B. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):00:34 – 01:01:13 – płyta CD – k. 161 w związku z rozprawą z dnia 14 maja 2021 roku e-protokół (...):02:23 – 00:31:55 – płyta CD – k. 117, zeznania świadka K. C. na rozprawie w dniu 14 maja 2021 roku e-protokół (...):33:14 – 00:44:53- płyta CD – k. 117)

D. J. zajmowała się dobieraniem artystów do poszczególnych współprac, koordynowała ich pracę. Artyści mieli świadomość oczekiwań jakie Filharmonia (...) miała wobec nich w związku z udziałem w koncercie.

(zeznania świadka D. J. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):31:49 – 00:52:17 – płyta CD – k. 161)

Każdy koncert poprzedzony jest próbami.

(zeznania dyrektora Filharmonii (...) T. B. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):00:34 – 01:01:13 – płyta CD – k. 161 w związku z rozprawą z dnia 14 maja 2021 roku e-protokół (...):02:23 – 00:31:55 – płyta

CD – k. 117, zeznania świadka K. C. na rozprawie w dniu 14 maja 2021 roku e-protokół (...):33:14 – 00:44:53- płyta CD – k. 117, zeznania świadka T. W. na rozprawie w dniu 14 maja 2021 roku e-protokół (...):45:44 – 00:54:59- płyta CD – k. 117, zeznania zainteresowanej J. S. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):00:34 – 01:01:13 w związku z e-protokół (...):03:41 – 00:14:14– płyta CD – k. 161, zeznania świadka M. Ł. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):18:45 – 00:24:38 – płyta CD – k. 161, zeznania świadka D. J. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):31:49 – 00:38:04 – płyta CD – k. 161)

Wskazówek co do poszczególnych wykonań partii utworu udzielał dyrygent (tempo, głośność), uwzględniając sugestie danego artysty, w tym jego zdolności kreatywne. Każdy z artystów pełnił znaczącą funkcję w koncercie. Celem przeprowadzonych prób było skoordynowanie muzyków, wspólne wypracowanie wizerunku występu.

(zeznania świadka K. C. na rozprawie w dniu 14 maja 2021 roku e-protokół (...):33:14 – 00:44:53- płyta CD – k. 117)

Za jakość wykonania utworu odpowiadał: dyrygent, muzycy. Artysta miał obowiązek stosować się do zaleceń i uwag dyrygenta, który czuwał nad całością wykonania.

(zeznania zainteresowanej J. S. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):00:34 – 01:01:13 w związku z e-protokół (...):03:41 – 00:14:14– płyta CD – k. 161, zeznania świadka M. Ł. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):18:45 – 00:24:38 – płyta CD – k. 161)

Uwagi dyrygenta stanowiły dopełnienie wykonania. Każdy z artystów musiał znać nuty przed próbami. Granie w orkiestrze polega na pewnego rodzaju dopasowaniu się, dyrygent staje się częścią orkiestry, którą prowadzi. Muzycy wiedzieli, że nie mają pełnej dowolności.

(zeznania zainteresowanej J. S. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):00:34 – 01:01:13 w związku z e-protokół (...):03:41 – 00:17:24– płyta CD – k. 161, zeznania świadka M. Ł. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):24:38 – 00:30:21 – płyta CD – k. 161)

Zastrzeżenia odnośnie wykonań artystów mógł zgłaszać dyrygent, a także kierownik sekcji.

(zeznania świadka T. W. na rozprawie w dniu 14 maja 2021 roku e-protokół (...):45:44 – 00:54:59- płyta CD – k. 117)

Zainteresowana M. P. wszelkie refleksje dotyczące wykonania konsultowała z kierownikiem artystycznym Filharmonii (...). Koncerty edukacyjne poprzedzone są scenariuszem. Artysta musi wiedzieć co będzie działo się po kolei. Muzycy muszą być przygotowani na powtórzenia utworów. Inwencja muzyków jest ważna, jednak to kierownik nadaje kierunek.

(zeznania świadka D. J. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):31:49 – 01:00:06 – płyta CD – k. 161)

Wypłata wynagrodzenia następowała na podstawie rachunku, wystawionego po koncercie.

(zeznania zainteresowanej J. S. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):00:34 – 01:01:13 w związku z e-protokół (...):03:41 – 00:14:14– płyta CD – k. 161, zeznania świadka D. J. na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku e-protokół (...):31:49 – 00:38:04 – płyta CD – k. 161)

Płatnik składek nie zgłosił ubezpieczonych do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu wykonywania spornych umów, a także nie obliczył i nie rozliczył składek.

(okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności o dokumenty w załączonych do akt sprawy aktach ZUS (umowy), zeznania powołanych w sprawie świadków, T. D. Naczelnego Filharmonii (...) im. A. R. w Ł. oraz zainteresowanej J. S., uznając je za wystarczające do

poczynienia przedmiotowych ustaleń. Powołane dowody nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron, a Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, aby z urzędu zakwestionować ich wartość dowodową w sprawie. Jednocześnie tutejszy sąd pominął dowód z zeznań zainteresowanej M. P. gdyż mimo prawidłowego wezwania nie stawiała się na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku.

Warto podkreślić, że stan faktyczny zasadniczo był pomiędzy stronami bezsporny, gdyż spór sprowadza się w istocie do odmiennej oceny umów nazwanych „umowami o dzieło”, które wnioskodawca zawarł z ubezpieczonymi.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c., pominął wnioski dowodowe pełnomocnika płatnika dotyczące dopuszczenia dowodu z opinii biegłego (ekspertyzy naukowej) z zakresu teorii muzyki dr hab. M. K. jako zmierzające jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania. Dostrzec należy, że sporne umowy są przedmiotem oceny przez pryzmat Ustawy kodeks cywilny, nie zaś Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Utwór, w rozumieniu prawa autorskiego, nie decyduje o tym, że mamy do czynienia z umową o dzieło w rozumieniu kodeksu cywilnego.

Bez wpływu na wynik rozstrzygnięcia pozostaje treść decyzji D. (...) Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia wydanych w zakresie braku podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu realizacji umów nazwanych umowami o dzieło, a także wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 26 sierpnia 2021 roku sygn. akt VI SA/Wa 974/21 w przedmiocie skargi Filharmonii (...) im. A. R. w Ł. dotyczącej podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Podnieść należy iż postępowanie w sprawie sprowadza się do oceny zasadności rozstrzygnięcia dokonanego przez organ rentowy w zakresie wyznaczonym przez treść zaskarżonej decyzji. (tak m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 roku, II UZ 51/99 OSNP 2000/15/601; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II UZ 1/11, LEX; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2012 roku, w sprawie o sygn. akt II UK 275/1111 LEX oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 stycznia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt III AUa 940/12, LEX).

Powyższe wynika wprost z charakteru postępowania sądowego z zakresu ubezpieczeń społecznych, które ma charakter rozpoznawczy i kontrolny, odnośnie konkretnej sprawy. Sąd ma przy tym obowiązek wszechstronnego zbadania zgodności z prawem (legalności) oraz ze stanem faktycznym (trafności) zaskarżonej decyzji. Brak jednolitości orzecznictwa organów ubezpieczeniowych (inne rozstrzygnięcie innego organu w analogicznej sprawie) w żaden zaś sposób nie zwalnia sądu z tego obowiązku, nie wiąże sądu w rozpatrywanym przypadku i nie determinuje wyniku rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Odwołania podlegają oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 4 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku (Dz.U. z 2021 r. poz. 423 t.j.) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Z mocy art. 13 pkt. 2 przytoczonej ustawy zleceniobiorcy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają od dnia oznaczonego w umowie, jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Według art. 9 ust. 1 analizowanej ustawy pracownicy spełniający jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów mogą dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a.

Cytowany wyżej art. 9 ust. 1a. stanowi zaś, że ubezpieczeni wymienieni w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy (...) w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a.

Z kolei w myśl art. 9 ust. 4a analizowanej ustawy zleceniobiorcy, mający ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 4b.

Stosownie do treści art. 36 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązkiem płatnika składek – z mocy art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przysyłanie w wyznaczonym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłacanie składek za dany miesiąc.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 (to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia), jeżeli w umowie określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Natomiast art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że podstawę wymiaru składek ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

Na wstępie należy wskazać, że stosownie do art. 353¹ k.c. strony mogą dokonać wyboru rodzaju łączącego je stosunku prawnego, nie oznacza to jednak dowolności, bowiem przywołany przepis wprost wymaga, aby treść umowy nie sprzeciwiała się naturze danego stosunku prawnego, jego społeczno-gospodarczemu przeznaczeniu i ustawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z 28 kwietnia 2010 r., II UK 334/09, LEX nr 604221).

Dla potrzeb niniejszych ustaleń bez znaczenia pozostawało to, jak strony nazwały zawartą umowę, gdyż oceniając charakter umowy, należy brać pod uwagę nie tylko postanowienia przyjęte przez strony (mogące celowo stwarzać pozory zawarcia innej umowy), lecz także faktyczne warunki jej wykonywania. Nazwa umowy nie może automatycznie przesądzać o jej charakterze. W tym celu zasadnym było zbadanie zarówno postanowień umownych, jak i praktycznych aspektów wykonywania zawartej umowy.

Umowa zlecenia i umowa o dzieło to podstawowe kontrakty usługowe, konkurencyjne w stosunku do umowy o pracę. Różnica między tymi dwoma rodzajami umów jest dla podmiotów zatrudniających bardzo istotna, bowiem wiąże się z różnymi konsekwencjami prawnymi. Prawidłowa kwalifikacja zawieranej umowy nie zawsze jednak jest sprawą prostą. I tak np. podczas gdy umowy o dzieło rodzą określone obowiązki z punktu widzenia ubezpieczeń społecznych odnośnie naliczania i odprowadzania składek ubezpieczeniowych tylko wówczas, gdy są zawierane z własnymi pracownikami, to umowy zlecenia pociągają za sobą skutki ubezpieczeniowe bez względu na to, z kim są zawierane - z własnym pracownikiem czy z osobą z zewnątrz. Zatem jeśli dana umowa zostanie błędnie uznana nie za umowę o dzieło, ale za umowę zlecenia, to naliczenie w stosunku do niej składek na ZUS będzie niedozwolone, podobnie jak brak naliczenia składek w przypadku umowy zlecenia, która niewłaściwie została zakwalifikowana jako umowa o dzieło. Decydująca jest treść, a nie nazwa umowy. Aby prawidłowo ustalić, z jaką umową mamy w danym przypadku do czynienia, tzn. czy jest to umowa zlecenia, czy umowa o dzieło, należy kierować się jej treścią i zadaniem, jakie osoba zatrudniana ma do wykonania, czyli istotą obowiązków umownych, jakie osoba ta na siebie przyjmuje.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył kwalifikacji prawnej umów nazwanych „umowami o dzieło” jakie odwołujący się płatnik zawarł z ubezpieczonymi. Kwestią sporną było, czy strony istotnie zawarły umowy o dzieło, nierodzące obowiązku ubezpieczenia społecznego, czy też zawarły umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, a pochodną tego jest ustalenie obowiązku uiszczenia odpowiednich składek ubezpieczeniowych.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać należy, iż stosownie do art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). W doktrynie panuje pogląd, zgodnie z którym przedmiotem umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu zatem o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania).

Zgodnie zaś z treścią art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Nie ulega wątpliwości, że przepisy o zleceniu nie mają zastosowania do czynności będących przedmiotem umowy o dzieło, bowiem wykonanie dzieła, zgodnie z prezentowanym w doktrynie poglądem, nie mieści się w pojęciu usługi w rozumieniu przywołanego art. 750 k.c.

Umowę o dzieło zalicza się do kategorii „umów rezultatu” i przeciwstawia umowie zlecenia - jako „umowie o staranne wykonanie usługi”. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Tymczasem umowa zlecenia takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku / por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 21 grudnia 1993 r. sygn. III AUr 357/93, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 1994, Nr 6, poz. 49, str. 63; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 stycznia 2006 r. sygn. III AUa 1700/05, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 2008, Nr 3, poz. 5, str. 55; wyrok Sądu Najwyższego z 13 marca 1967 r. sygn. I CR 500/66; opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna, Pracy i (...) rok 1968, Nr 1, poz. 5/.

Dokonując kwalifikacji konkretnej umowy należy w pierwszej kolejności badać, czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, co w chwili zawarcia umowy nie istnieje, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, o jaki umawiają się strony, musi być z góry określony, i może przyjmować zarówno postać materialną, jak i niematerialną. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest to, aby rezultat ten był obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny. Dzieło musi mieć indywidualny charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego. Podkreślenia także wymaga, że celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzić ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności. Tymczasem umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. Kolejną cechą umowy dzieło jest brak stosunku zależności lub podporządkowania pomiędzy zamawiającym, a przyjmującym zamówienie. Sposób wykonania dzieła pozostawiony jest w zasadzie uznaniu przyjmującego zamówienie, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Przyjmujący zamówienie nie ma także, co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nieosiągnięcia celu umowy jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu, a nie za brak należytej staranności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2000 r. sygn. II UKN 386/99, opubl. OSNP 2001/16/522). Przyjmujący zamówienie odpowiada zatem za jakość dzieła i określa metodologię jego wykonania. Dzieło powinno

jednak posiadać cechy określone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Wykonanie dzieła zwykle wymaga określonych kwalifikacji, umiejętności i środków (W. C., Zobowiązania, 2007, s. 464).

Jednym z kryteriów pozwalających na odróżnienie umowy o dzieło od umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania umówionego rezultatu (dzieła) sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 14 grudnia 2017 r. III AUa 476/17). Sprawdzian taki jest zaś niemożliwy do przeprowadzenia, jeśli strony nie określiły w umowie cech i parametrów indywidualizujących dzieło. Taki brak kryteriów określających pożądaną przez zamawiającego wynik (wytwór) umowy prowadzi do wniosku, że przedmiotem zainteresowania zamawiającego jest wykonanie określonych czynności, a nie ich rezultat. Biorąc to pod uwagę, w przypadku umowy o dzieło autorskie w postaci utworu naukowego (wykładu, prelekcji) – co należy również odnieść do autorskich spotkań, warsztatów, koncertów - przesłanką przedmiotowo istotną (przesądzającą) jest jego zakres, którego wskazanie nie może się ograniczać do danej dziedziny nauki (kultury czy sztuki). Tak bowiem szeroko ujęty przedmiot umowy uniemożliwia jego identyfikację wśród innych utworów intelektualnych dotyczących tego samego zakresu. Istotą wykładu, jako dzieła autorskiego, jest jego treść zawierająca przekaz określonej myśli intelektualnej twórcy, której granice wytycza z góry zamówiony temat. Skoro w momencie zawierania umowy temat wykładu/ prelekcji nie jest ściśle znany, to nie jest możliwy do ustalenia (zidentyfikowania) jej rezultat (por. odpowiednio np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2013 r., II UK 103/13; z dnia 14 listopada 2013 r., II UK 115/13; z dnia 6 sierpnia 2014 r., II UK 566/13).

Warto również nadmienić, że cechą konstytutywną dzieła jest samoistność rezultatu, która wyraża się przez niezależność powstałego rezultatu od dalszego działania twórcy oraz od osoby twórcy. Z chwilą ukończenia dzieła staje się ono niezależną od twórcy, autonomiczną wartością w obrocie (W. Czachórski, Zobowiązania, 2007, s. 463; A. Brzozowski, Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie za wady dzieła, Warszawa 1986, s. 15; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 7 maja 2013 r. III AUa 1136/12).

Zgodnie z treścią umów, jakie odwołujący się płatnik zawarł z ubezpieczonymi przedmiotem dzieł było: wykonanie utworów programu koncertu: Koncert symfoniczny, podczas którego Wykonawca (J. S.) wystąpi w charakterze muzyka doangażowanego, wykonanie utworów - programu koncertu edukacyjnego, podczas którego Wykonawca (M. P.) wystąpi w charakterze skrzypaczki (skrzypce renesansowe). Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego tutejszy sąd doszedł do przekonania, że powyższe wykonania nie miały charakteru czynności przynoszących konkretny, indywidualny rezultat niematerialny, lecz były realizowane w ramach starannego działania, właściwego wykonaniu usług.

Na podstawie niekwestionowanych zeznań powołanych w sprawie świadków, T. D. Naczelnego Filharmonii (...) im. A. R. w Ł. oraz zainteresowanej J. S. Sąd ustalił, że zainteresowane wykonywały czynności w imieniu i na rzecz odwołującego się.

Co więcej w umowach łączących płatnika z ubezpieczonymi nie określono ściśle zindywidualizowanego przedmiotu umowy. Przedmiot umowy został sformułowany zbyt ogólnie – wskazano na wykonanie zadania, które sprowadzały się do starannego wykonania zespołu czynności, powierzonego zadania. Ubezpieczone realizując postanowienia zawartych z Filharmonią (...) umów nazwanych umowami o dzieło nie były twórcami lecz wykonawcami. Nawet jeśli przyjąć, iż efektem ich pracy był określony nowy byt, nie jest to wystarczające do zakwalifikowania spornych umów jako umów o dzieło, bo w przedmiotowych umowach nie określono żadnych cech indywidualnych utworów czy zamówionego dzieła.

Z zeznań świadka D. J. będącej odpowiedzialną za cykl muzyczny w Filharmonii (...) jasno wynika, że zajmowała się doborem artystów do konkretnych współprac, nadzorowała pracę artystów, w tym zainteresowanych. Powyższe znajduje również odzwierciedlenie w zeznaniach dyrektora Filharmonii (...) T. B.. W rozpoznawanej sprawie tutejszy sąd ustalił także, że koncerty odbywające się w Filharmonii poprzedzone były próbami, zaś w przypadku koncertów edukacyjnych - scenariuszem.

Zainteresowane miały wykonać utwory pod kierownictwem dyrygenta stosując się do jego wskazówek i uwag, wykorzystując przy tym własne umiejętności, predyspozycje artystyczne. Rolą dyrygenta było czuwanie nad wypracowaniem jednolitego występu. Zainteresowane zatem miały wykonać zadania w ściśle określony sposób, stanowiły jeden z elementów koncertu (były jednym z muzyków), wykonywały własną część utworu stosując się do poleceń dyrygenta. Z zeznań zainteresowanej J. S. oraz świadka M. Ł. wynikało, że artyści mieli obowiązek znać nuty przed próbami, zaś ich udział w koncertach powiązany był z pewnego rodzaju zaakceptowaniem, dopasowaniem się do wizji artystycznej dyrygenta, który nadawał ton poszczególnym komponentom wykonań.

Powyższe rozważania prowadzą do konkluzji, że w spornych umowach nie wskazano konkretnego, ściśle określonego celu. Zlecono jedynie w określonym przedziale czasowym realizację pewnych czynności - udział w próbach i koncertach. Wykonania przez ubezpieczonych wskazanych przez Filharmonię utworów w określonym wysokim standardzie nie można potraktować jako "dzieła". W ocenie sądu wykonanie utworu muzycznego w ramach koncertu nie oznacza, że dzieło tworzone jest przez każdego z tych artystów z osobna. Koncert muzyczny to niejako suma potencjałów wytwarzanych przez każdego z artystów, który w nim uczestniczy. Chodzi o dążenie w wypracowaniu pewnej jednolitej całości. W sytuacji gdy wykonanie utworów, udział w charakterze skrzypaczki, muzyka doangażowanego podczas koncertu gdy na cały koncert składa się praca kilku, czy kilkunastu osób, nie polega na stworzeniu samodzielnego dzieła, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że zainteresowane musiały podporządkować się dyrygentowi i jego poleceniom. Co istotne także, zarówno dyrygent, jak i kierownik sekcji mogli zgłaszać zastrzeżenia co do wykonań zainteresowanych.

Uwypuklić w tym miejscu z całą stanowczością należy, że Sąd nie neguje, umiejętności artystycznych ubezpieczonych, jednakże z tej okoliczności nie wynika automatycznie fakt, że w każdym przypadku są twórcami. Nie wszystkie czynności wykonywane przez artystów zawodowo – z uwagi na charakter i sposób wykonania – równoznaczne są z tworzeniem dzieł. W sprawie umowy dotyczyły wykonywania czynności bazujących wprawdzie na umiejętnościach twórczych zainteresowanych, ale nie dotyczyły wykonania odrębnego dzieła. Bez wątpliwości ubezpieczeni musieli posiadać swoje indywidualne sposoby wykonania powierzonych im zadań, w tym wiedzę oraz indywidualne możliwości i predyspozycje, jednak cechy te nie są cechami, które charakteryzują daną pracę jako dzieło, a tym samym dyskwalifikują ją jako świadczenie usług, czy zlecenie. Wkład w postaci wysiłku umysłowego, artystycznego, emocjonalnego zaangażowania wymagany jest przy każdej pracy takiego rodzaju i jest wykładnikiem tylko obowiązku starannego działania. Czynnością końcową było wykonanie utworów programu koncertu, a więc typowej usługi kulturalnej i to na rzecz podmiotu zajmującego się kulturą.

Nie należy też tracić z pola widzenia, że efekt w postaci utworu, w rozumieniu prawa autorskiego, nie przesądza o kwalifikacji zawartej umowy. Przepis art. 1 ust. 1 u.p.a.p.p. i art. 627 k.c. nie muszą mieć wspólnego zakresu. Dziełem może być rezultat umowy, która nie ma charakteru autorskiego. Prawo autorskie jest też samodzielną regulacją, z której wcale nie wynika, że o autorskim charakterze umowy przesądza tylko wykonanie jej w ramach umowy o dzieło. Utwór w rozumieniu prawa autorskiego może być dziełem w rozumieniu art. 627 k.c., jeżeli powstał w ramach umowy o dzieło. Nie jest to reguła zamknięta, gdyż utwór może powstać również w ramach wykonywania stosunku pracy (art. 12 i 14 u.p.a.p.p.) lub umowy o świadczenie usług. Utwór w rozumieniu prawa autorskiego nie determinuje bezwzględnie rodzaju umowy (o dzieło lub o wykonanie usługi). /wyrok SN z dnia 2 września 2020 r. I UK 96/19, LEX nr 3071517/.

Zgromadzony materiał dowodowy nie dostarczył także informacji odnośnie tego, w jaki sposób poddawano umówiony rezultat sprawdzianowi na istnienie wad. Nie jest możliwe ustalenie, w jaki sposób sprawdzano prawidłowość wykonania utworu podczas koncertów, a w rezultacie jakimi wadami fizycznymi mógłby być obciążony rezultat prac ubezpieczonych i w oparciu o jakie kryteria należałoby oceniać wystąpienie takich ewentualnych wad. Ocena, czy umowy zostały prawidłowo wykonane miała wynikać z obserwacji płatnika, a zatem była utożsamiana z wykonaniem utworu, a nie z jakimś konkretnym rezultatem, który był precyzowany przez płatnika w toku postępowania.

Należy również zwrócić uwagę na sposób określenia wynagrodzenia wynikającego ze spornych umów. W odniesieniu do umowy o dzieło istnieje związek wynagrodzenia z samym dziełem - jego wartością, a nie jak w przypadku usługi - z jej ilością, jakością i rodzajem. Generalnie wynagrodzenie z umowy o dzieło określa się w sposób ryczałtowy lub

kosztorysowy. Z zeznań zainteresowanej J. S. oraz świadka D. J. wynikało, że wypłata wynagrodzenia następowała na podstawie rachunku, wystawionego po koncercie. Oznacza to, że wypłata de facto była związana z udziałem w koncercie. To zaś wskazuje na zapłatę za umowę starannego działania.

Reasumując, w ocenie Sądu czynności będące przedmiotem umów zawartych pomiędzy ubezpieczonymi a odwołującym nie mogą być uznane za czynności przynoszące konkretny i zindywidualizowany rezultat, możliwy do obiektywnej weryfikacji. Nie jest możliwe określenie - a co więcej nie określają tego umowy- jaki rezultat materialny (rzecz, czy zespół rzeczy) lub niematerialny miałby powstać w efekcie wykonywania tych czynności (innymi słowy, co miałyby stanowić dzieło). W istocie zawarte umowy kładły nacisk nie na pożądany efekt pracy osoby je wykonującej, lecz na to, że w określonym czasie miała ona wykonać konkretne prace (wykonać utwór w charakterze skrzypaczki czy muzyka doangażowanego). To zaś sprowadza się do wniosku, że celem zawartych umów były ogólnie pojęte czynności polegające na udziale w koncercie, a nie określony rezultat tych czynności.

Wobec powyższego wykonywanie prac przez zainteresowane na podstawie zakwestionowanych przez organ rentowy umów, rodziło dla ubezpieczonych tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych.

Podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 ustawy, stanowi osiągnięty na podstawie umów przychód.

Wobec powyższego, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy w Łodzi orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art.98 k.p.c., zasądzając od Filharmonii (...) im. R. w Ł. oraz J. S. kwoty po 180 złotych od każdej z nich zgodnie z § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz.265 ze zm.).